

LA LLENGUA PATRIA

En la llengua s'encarna la naturalesa específica de un poble, per la que s' distingeix de tot altre poble.

Bebel.

La diversitat de idiomas es un fet contra 'l que la rahó humana no hi pot res. Totas las tentatives á favor de la implantació de un lenguatge universal han tingut un èxit desgraciat, y estich en la convicció de que si per atzar, fos possible que 'l somni dels unificadors en aquesta materia, arribés á la realitat, en el mateix moment apareixerían diversos dialectes que prompte 's convertirian en idiomas.

La historia 'ns demostra que en tots els rams la unitat no es possible sino dintre de la varietat: la humanitat no 's comprén sense la diversitat de rassas y de pobles y de idiomas.

Tots els conqueridors han tingut la pretensió de fer un sol poble de varis, y solzament han conseguit reunir momentàneament diversos pobles baix el poder de un home ó de una colectivitat, pero fusionarlos may. Roma arribá á dominar gran part del mon coneugut, imposant sas lleys y son idioma: mes la varietat, més ó menys ofegada durant un espai de temps, reborrà ab més forsa, constituhintse sobre las runas del imperi romà, la diversitat de pobles que temps després formáren las nacionalitats modernas. Al mateix temps, mentres el llatí s' anava extenent, perdía sa pureza primitiva, per las influencias locals que l' anáren transformant fins á constituir idiomatis diversos.

Y la diversitat fou tal que encara que 'ls sabis continuáren cultivant el llatí, que la Esglesia establí com á llengua oficial, lo parlan de tant diferenta manera, que en alguns concilis no 's varen arribar á entendre 'ls de distintas nacions.

Y es que un idioma no es sols un conjunt de paraulas pera expressar las ideas y 'ls sentiments; es quelcom més: hi ha una relació invisible entre ell y la naturalesa del poble: es 'l *âima-parlant* d'aquest, usant la frase del notable escriptor En Ramón Picó y Campamar: es un producte spontani: la rahó no 'l crea, sino que solzament es un dels agents que contribueixen á sa transformació evolutiva.

Per aixó la intel·ligència humana per poderosa que arriu á ser, no podrà destruir els idiomas existents, y crearne un que siga parlat per tot el mon. Se podrà arribar á que en tots els païssos civilisats s' ensenyi 'l francés ó 'l anglès al objecte de facilitar las relacions comercials, aixís las materials com las intelectuals, convenint totas las nacions oficial ó extraoficialment en quin ha de ser 'l idioma preferit: pero més enllá no serà possible, á menys que cambiés la naturalesa de la humanitat, retrocedint desde la civilisadora diversitat de nostra època, á la embrutidora uniformitat del temps en que no 's trevallava la pedra, ni 's coneixia 'l foc, y 'l home corria nú pe 'ls boscos refugiantse á la nit en las cavernas.

Si hi ha possibilitat de un idioma universal, es ab la condició de respectá 'l de cada poble. En Bebel, un dels capitostos del socialisme alemany, expressa clarament aquesta idea, pero circumscribintse dintre 'l cercle de un estat politich. En la resposta que feu á las preguntes del *National Tidende* referentas al criteri del govern prussiá respecte als danesos anexionats á la Prussia, posántelshi trabas al us del idioma matern, diu entre otras cosas, la frase que serveix de lema á n' aquest article, y ademés: «Obligar á un poble á expressar sos sentiments y sus necessitats en una llengua que li es extranya, es fer trossos de son ser íntim. Sens dupte, no 's falta, al volguer que una població 's posi en disposició d' apendre la llen-

gua d' altre població civilisada ab la que està en relacions; pero això no deu ser en perjudici de la llengua materna.»

El caràcter social del home impideix l' aislament: y á mida qu' aném progressant van en augment les relacions entre 'ls pobles; mes á n' això no s' hi oposa la diversitat de idiomas, consecuencia llògica de la diversitat de condicions en que 'ls pobles viuen. Y de la mateixa manera que es un crim l' estermini de una col·lectivitat civilizada, ho es també la destrucció de una llengua que continga tots els elements necessaris d' expressió y s' adapti á la manera de ser, de sentir y de pensar de un poble. «Jo considero—diu En Bebel—que tot atach á la llengua materna de un poble, es un atach als interessos de la cultura general, y una nació que vulga estar á la altura de sa época no ha de ferse culpable de semblant modo d' obrar.»

Els idiomas no son èterns, com tampoch ho son las nacions: mes del mateix modo que son naixement no es degut á la voluntat humana, ni sa vida dependeix de aquesta facultat del home, tampoch sa mort dependeix de ella.

Els tirans s' han pogut repartir la terra polaca, mes han sigut impotents pera matar l' idioma.

La mateixa impotència té 'l poble, si per sa propia voluntat vol parlar una llengua que no siga la materna: 'l caràcter peculiar d' aquesta, sos giros, son accent, se imposan sempre.

Y es que si bé l' home té la facultat de escullir lliurement la manera de obrar, no pot contrariar las lleys de sa propia naturalesa.

Un individuo, sustragentse per complert á las condicions morals y materials de la societat en que viu, es dir, desterrantse, podrà arribar ab molt d' estudi á parlar ab perfecció una llengua estranya, sense que 'l caràcter de la que ha après en el bressol descobreixi sa extrangeria: pero á un poble això li es impossible: l' ayre que respira; la llum del sol; el color del cel; els camps y 'ls boscos; la mar y las montanyas; las casas y 'ls carrers; en una paraula, tota la naturalesa, està lligada íntimamente per llassos invisibles ab la manera de sentir y de pensar del poble, y ab el modo d' expressar las idees y 'ls sentiments.

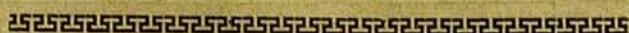
«La varietat del llenguatge—diu l' Almirall—te importància extraordinaria no per lo que es realment, sino per lo que suposa. Una llengua distinta suposa distint caràcter. La forma de expressar las idees respón al modo de concebirlas. Lo pensar y 'l sentir de un poble son correlatius á las condicions de la llengua que emplea.»

El dret que té tot poble al us de sa llengua materna, es consecuencia llògica de las lleys que regeixen l' Univers: es un dels drets indispensables á la personalitat.

El poder que no 'l respecti, contraria 'ls principis de justicia.

Y l' individuo que tot considerantse formant part del poble, per sa propia voluntat extriada, menysprehuva son idioma; prenenint parlarne un altre, en son pecat porta la penitència: es l' escarni de sos compatriotas, y la befa dels qu' ell creu afalagar no parlant tal com l' hi ha ensenyat la seva mare.

M. ROGER.

ANYORANSA

Que m' heu d' esplicar
lo qu' es l' anyoransa!
bé ho tinch prou present
de quan navegava.

Partia la nau,
havent salpat l' àncora,
estesas al vent
sas velas infladas.

Al últim esguart
que enrera donava
de vista perdent
la costa llunyana,
ab quanta tristor
pensava ab ma casa
y 'ls sers benvolguts
que en terra deixava;
y nuantse 'm lo cor
mos ulls s' entelavan.

En mitj del Mar Gran
las onas solcava
ab rumbo al Nou mon
la nau solitaria.

Al escorollar
la inmensa distancia
no veya res més
per tot que cel y aygua,
y sempre avansant
un dia y un altre
en mitj d' un desert
que may s' acabava,
pensava en los llochs
volguts ahont ma infancia
en joch ignoscents
la vida passava,
que al pendre 'n comiat
partia ab racansa
com si en ells deixés
bocins de mon ànima.

A solas, de nit,
quan feya la guardia,
lo meu pensament
volava, volava,

y 'm duya recorts
de fetxas passades;
tancava los ulls
y veure 'm semblava
mos pares y amichs,
ma novia y companyas,
que 'm feyan glatir
lo cor d'anyoransa.

La terra per fi
la nau abordava
y á port extranger
preniam entrada.

Al veure á la gent;
sentirne sa parla;
saber sas costums
que m' erau estranyas,
me feyan sovint
pensar en ma Patria,
la Patria del cor,
la Patria estimada;
y 'l meu esperit
anava migrantse
com flor que 's marceix,
com llum que s' apaga,

Per 'xo al arribar
de mon darrer viatge
comprí tot seguit
un llaut y unas xarxes,
y desde llavors
no 'm moch d' eixas ayguas,
á vora dels caps;
devant de las calas;
entorn dels esculls,
calant armalladas.

Quan ving de llevar,
los jorns de bonansa,
ma esposa y mos fills
ja son á la platja;
los meus infantóns
de lluny cridan: pare!
y jo, toll de goig,
amorro la barca
y 'l cove trach ple
de peixos que saltan;
y soch molt felís
sens may separarme
dels bells encontorns
del lloch ahont vaig náixer.

Y d' aquell neguit,
d' aquella anyoransa....
sols queda 'l recort
de quan navegava.

JOAN BTA. CAMÓS.

BOYRAS DEL CAP

LAS DÚAS GENERACIÓNS

II

La carretera era llarga, molt llarga, jamay
al seu entendre se li veuria el fi; son cos li
demanava descáns, las camas li flauejavan, y

apesar de tot, aquella cinta groguenca que
serpentejava sobre 'l vert dels camps y s' arris-
cava penyas amunt pera tornar rápidament en
pendenta baixada cap á la vall, lo tenia hipno-
tisat, 'l atreya, semblava com si talment lo
cridés dihentli: vina, vina, segueixme pas á
pas, soch llarga mol llarga; pro tinch si com
totas las cosas, un pas més, y derrera d' aquest
un altre y un altre... y un altre....

Y 'l pobre baylet seguia avant, recalcantse
en una vara que havia arrencat d' un arbre y
sense girar la vista enrera, com si li fes ba-
sarda lo comparar lo poch que havia caminat
ab lo molt que encara li restava.

Lo sol queya aplomat; de la terra sortia un
baf caliginós que tapava los sentits, y los ulls
del pobre noy que tantas y tantas horas de fa-
digia portava ho veyan tot vermell, com si mi-
rés l' espay á través d' un vidre rogench, com
si la sang que li faltava á n' ell á qui l' ané-
mia 'l consumia, s' hagués estés pel camp
irónica, sarcàsticament.

Y 'l baylet, avant, sempre avant, deixant
pobles á la esquerra, sens tombarse pera guay-
tar los de la dreta, puig ni uns ni altres li cri-
davan la atenció ab sos teulats ennegrits per
lo temps y sas portaladas grans, mitj obstrui-
das pels carros carregats d' aufals ó palla aca-
bada d' arribar del tros. Ell sempre avant,
semblava lo pensament que passa per sobre d'
una y altra idea sens soplujarse en cap d' elles,
esperants trobarne un altra de millor, se-
guint sa vía pel camí de la imaginació. Un pas
més, y un altre y un altre: això es lo mon.

Quan se busca la pau, la felicitat, may s' es
al fi, sempre hi ha un tros que caminar; y 'l
baylet anava en busca de 'l aliment que li man-
cava: uns van á n' aquesta ó á l' altre banda
del mon, ell anava carretera avall, i y qu' era
llarga! Després d' un poble un altre, més tart
una masia, després... res, camps y més camps,
boscos y més boscos; de tant en tant un rech
atravessava 'l camí; lo baylet s' ajeya á terra y
humitejava sos llabis en l' ayqua corrent, pu-
ra y cristallina, y quan s' enmirallava en ella
y 's veia aquells ulls fondos rodejats per
aqueells dos cercles blavenchs, y aquelles gal-
tas ossosas moradencas en part, y aquells lla-
bis blanchs com la cera y aquells cabells las-
cis y blanchs que li queyan pe 'l front y 'ls
polsons cara avall, lo baylet mirava al seu vol-
tant ab los ulls esferehits, reconcentrava en
ell mateix son pensament y contornejantli las
galtas eixian unes llàgrimas de sos ulls, sen-
se tindre sisquera l' esma d' aixecar lo colze
pera aixugàrselas ab la mániga.....

Allá avall s' hi veia una ombra; lo baylet
pensava deturarse en ella y ferhi nit, uns ro-
segóns de pa que duya á sas butxacas y un
glop d' ayqua d' algún rech dels voltants se-
rian lo seu sopar. Un pas més y un altre y un
altre y hauria arribat á l' ombra. ¿Seria aquell
lo seu fi? Ell que sabia; sabia d' ahont havia
eixit; d' un poblet de montanya, deixant al
CAMPUSANTU pare y mare, fugint d' allí en bus-
ca d' ayres nous, de nous ambents de nova vi-
da; sol en lo mon y desamparat, sabia d' ahont

havia sortit mes no sabia ahont finiria sa ruta; l' ombra de tots modos li era desitjada; era 'l seu objectiu real. Lo baylet feya via cap a l' ombra. Sols faltavalhi atravessar lo pas a nivell del tren de Fransa que en aquell lloch crehua la carretera.

Via amunt, fent ruixir son armatost de ferro, bronzint com bestia infernal embolcallada en núvols de fum, fent retrunyir las travessas de la via, ageyent ab la columna d' ayre que desallotjava brutalment, las herbas de la cuneta, lo rápit de Fransa volava en busca del petit descàns que la voluntat del home li concedia en la estació de Girona. Semblava com si assedegat de l' ayqua que l' esperava pera ser per ell engolida, volgués sobrepujar sos esforços a n' els que li exigia la mà del home que dintre de son cap s' hi bellugava y el menava.

Tres vagons seguien a la màquina en sa infernal carrera, com ella ruxint, com ella traquetejant seguidament; tres vagons volant inconscientment darrera del monstre, porque sí, com donas que volan cap al vici sens altre rahó que perque hi volan las del devant...

Dintre de sa caixa los vagons portavan quelcom aixis com lo selecte d' una bona societat. Senyoras recobertas de blondas y sedas ab son elegant diminut saquet de viatje al costat, homes, estranjers pel posat, ab la petita gorreta al clatell, los pantalons arramangats per dessobre de sas pulcras sabatas, ab un llibre a las mans los uns, ab un paquet de periódichs al costat los altres, los més ab los ulls acudcats o extenent indolentament la mirada cap al mutuable paysatje a través de la finestreta.

Descollavan de totas las figures, las d' un pare y fill, vestint aquell correctament sas cinquanta tardors, seguint aquest altre, a pesar de no contar més enllá de nou anys, las més petites exigencias de la moda. Lo pare estava immòvil contemplant la seva obra; lo fill feya com qui llegia una novelia y de tant en tant aixecava 'l cap pera dirijir alguna que altre pregunta al seu pare, ab un tò de gravetat tal que contrastava gramment ab la vulgaritat del fondo y els pochs anys del interpelant.

Abdós anavan a París, perque 'l noy ho havia desitjat; y era de veure la il·lusió ab que, sens apartarse de la gravetat, lo noy-vell, parlava de la gran capital y dels bons tipos que havia sentit a dir que per allí hi havia. Lo pare immòvil sempre, ni un sol cop va aixecar la mà pera contestar a aquellas preguntes del seu fill.

—Lo rápit, lo rápit, perqué 'n diuhen lo rápit?

—Perque ho es en comparació als demés trens, aqueix res respecta, ni pobles ni vilas, tot ho passa sense dignarse mirarsels sisquera; pochs son los escullits; per res s'atura.

Aixis que 'l pare havia acabat de pronunciar aqueixas paraules, l' ayre comprimit obrant sobre 'ls frens que al seu lloch obravan sobre las rodas, detinguéren bruscament lo tren.

Los pasatgers baixaren promtament, las donas tragueren lo cap per la finestreta, los homes saltant del estreps correuguéren al pas a nivell que a uns cent metres de la qua del tren estava... Res, no havia estat res, lo baylet de la carretera al veure al monstre fumejant agafat tal terror que quedá pedrificat, en vā fou que 'l guarda li crida que tornés a saltar la valla, era impossible ja, era tart, lo buyt que en l' ayre forma el tren a tota marxa s' el xuclá y el cap del baylet fou destrosat, esmicolat sobre 'l ferro de la via. D' aquell ser sols ne quedavan las despullas d' un cos, y uns trossos de cervell que encara fumejaven sobre la sorra.

Lo noy del tren que també ab lo seu pare era dels que havia acudit al pas, se creuhá de brassos y li preguntá.

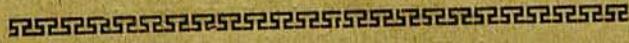
—Papá, no es indecent que tot un rápit s'aturi total perque ha aixafat a un caminant...

Era la xispa que acabava de brotar al veures cara a cara las dues generacions.

La una, la del proletari, allà restava aixafada per la màquina, sa mortal enemiga; l' altra, la del poderós, s' indignava perque sa ràpida marxa se vaya interrompuda per un miserable...

Generacions del pervindre!... ¡Ditxosos serán los que no us hagin de veure.

FREDERICH P. VALLÉS.

INDUSTRIA TAPERA

Havém rebut la ben escrita Memoria presentada per lo Sr. Padierna, Diputat a Corts per lo districte de La Bisbal, y D. J. Ferrer y Quintana, en qualitat de Representant de la Industria en la província de Girona, ab motiu de lo dispost, en ordre circular, per la Junta de aranzels y valoracions.

Lo expressat document comensa fent rahnadas consideracions ab referencia al recent recàrrec de dos y mitj per cent sobre 'l valor dels gèneros de exportació en lo que pertoca als taps de suro, avalorats en 18 pessetas lo miler. Si bé considerantlo elevat, accepta la valoració de 53 pessetas los 100 kilos sobre 'l suro en clova, ficsada per lo Gobern y per la Junta de valoracions; y triplicant aquest valor, com a càlcul de la fabricació, resulta que los 100 kilos de taps valdrán 159 pessetas. Podría, donchs, donar-se aquest valor de 159 pessetas als 100 kilos de taps, en general, y tributar a raho de 2.50 per cent sobre la mateixa unitat de pés y de valor, obtenintse aixís un benefici pera 'l Tresor y una verdadera simplificació en las operacions d' embark, ja que tributant al pés, las Aduanas no toparian ab 'l obstacle consegüent a la obertura de las balas y al recompte dels taps continguts en cada una d' elles, com resulta així en las Aduanas de San Feliu de Guixols y de Palamós, ahont sos empleats, al cumplir ab son deber, no poden sal-

var los indicats inconvenients y fan perdre sensé culpa un temps considerable als exportadors.

En lo mencionat informe se proposa com á solució práctica pera armonisar los interessos de tots, que la tributació siga per pés, com á medi mes equitatiu y de més facilitat.

Acaba apuntant datos tècnichs de mostras presentadas en defensa de sas consideracions y tarifas de preus y grupos de las diferentes classes de taps.

Estém convensuts de que molts de las atinadas observacions del document que 'ns ocupa mereixeràn la aprobació de la Junta correspondent.

Despres d' escritas aquestas ratllas havém llegit en los diaris de Barcelona lo telegrama següent:

«La Comissió que representa la industria tapera de Catalunya, composta dels senyors Genís, Cubias y Figueras, junt ab lo senyor Artigas, en representació de la mateixa industria en Andalucia y Extremadura, s' han posat d' acord ab lo senyor J. Ferrer Quintana y el Sr. Padierna, diputat per La Bisbal.

Junts dits senyors han presentat sas instancies á la Junta de valoracions pera la regularisació del cobro del impost sobre la exportació dels taps de suro, havent presentat al efecte aquestas tres proposicions:

1.ª Que se pagui segóns valor baix factura.

2.ª Segóns el pés de la mercaderia, partint de la valoració oficial del suro en clova.

3.ª Formar tres grupos, segóns la llargaria dels taps, y un de especial pera los taps de champagne.

La última proposició comprén lo pago del impost per mils de taps ó be per pés.

Los comissionats han visitat al ministre de Hisenda y al Director general de Aduanas á fi que s' interessin en aquest assumptu, sortint ben impresionats de abduas entrevistas».

Per telegramas particulars habém vist confirmadas aquestas notícies y la bona armonia que regna en sas gestions, entre los diferents representants de la industria tapera y los diputats de las comarcas interessadas: nos manté en la esperansa de que tots junts obtindrán lo millor èxit.

NOVAS LOCALS

Lo dissapte dia 23 de la passada setmana, un repich general de campanas anunciava que lo Ilm. Sor. Bisbe d' aquesta Diòcesis, D. Tomàs Sivilla, havia penetrat ja en nostre redunit terme municipal; y al efecte al poch rato, á las set y mitja de la tarde, feya á peu sa entrada en nostra vila acompañat de las autoritats y dels particulars que havian acudit á rebre sa visita, distant divuit anys de sa anterior vinguda.

Lo Sor. Bisbe y sa comitiva passaren pel

carrer Major, qu' estava adornat ab tal motiu ab colgaduras en los balcons de molts casas, y se dirigiren á la Iglesia Parroquial.

Durant sa permanencia en aquesta població lo Sor. Bisbe ha administrat á molts y molts lo sagrament de la confirmació, havent sigut padrins D. Félix Ribera Cabruja y sa Sra. esposa.

Sa Ilma. sortí dimars á la tarde dirigintse á la veïna població de Calonge.

Per medi de pregó se feu públich la setmana passada, pera coneixement dels banyistas, que havia sigut vist un tauró dintre 'l port.

Haventnos manifestat últimament que un pescador ha lograt agafarne un en una platja d' aquets voltants, suposém que serà lo peix mateix á que 'ns referim.

L' Ajuntament, en sessió del dia 20 d' aquest mes, acordá en principi la aprobació del projecte presentat per D. Bonaventura Gallart, pera la instalació pública y particular del alumbrat elèctrich en nostra vila.

Lo diumenge passat se celebraren eleccions en aquest districte de La Bisbal, tenintse de elegir á un Diputat provincial en substitució de D. Jaume Roure, que dimití son càrrec per haber sigut nombrat governador civil de Ciutad Real.

Ditas eleccions foren rebudas en nostra vila ab tanta indiferencia, que 'ls pochs vots que se depositaren en los dos col·legis d' aquesta secció, resultaren en blanch.

Havém tingut lo gust de estrenyer la ma al distingit amich y col·laborador en Joseph Dalmau Cárles, què 's troba aquí ab sa apreciable familia.

Enviém á tots ells la més coral benvinguda.

Dilluns passat alguns socis del «Casino La Unió», tornàren á organizar ball de nit, en lo que hi regnà molta animació.

La serenata que precedí al mateix ball fou escoltada per nombrosa concurrencia.

Dijous de la setmana passada tinguerem la satisfacció de saludar en nostra Redacció al distingit amich en Lluís Maria Jordi, qui conta ab molts simpatias en nostra vila, ahont visqué durant llargas temporades.

Se troba entre nosaltres, al objecte de pendre banys, lo lloretjat poeta gironí en Joseph Franquet y Serra, col·laborador d' aquest setmanari y ab quina amistat nos honré.

Siga benvingut.

Nostre apreciat amich en Joseph Moner y sa senyora esposa, han vist aumentarse sa familia per lo naixement d' una nena.

Desitjem molta salut al recent nascut y tota mena de felicitats á sos pares.

Registre civil

NAIXEMENTS

Noys	3
Noyas	2
Total	5

DEFUNCIONS

Magdalena Buxeda y Saballs, 35 anys.

Secció Comercial

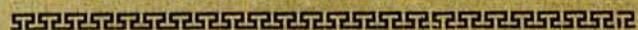
Desde l' dia 22 de Juliol lo moviment de nostre port ha sigut lo següent:

ENTRADAS

De Barcelona, llauud «Pepito», de 32 tons. pat. Ventura, ab efectes.—De Barcelona, llauud «Manuelito», de 22 tons. pat. Gallart, ab efectes.—De Bilbao y escalas, vapor «Cabo Roca», de 879 tons. pat. Garcia, ab efectes.—De Barcelona, llauud «Montserrat», de 38 tons. pat. Berta, ab efectes.—De València, llauud «Maria», de 70 tons. pat. Pérez, ab efectes.

DESPACHADAS

Pera Barcelona, llauud «Montserrat», ab efectes.—Pera Barcelona, llauud «Manuelito», ab efectes.—Pera Barcelona, llauud «Anita», ab efectes.—Pera Valencia, polaca goleta «Teresa», ab efectes.—Pera Cette y Marsella, vapor «Cabo Roca», ab balas de taps.—Pera Barcelona, llauud «Pepito», ab efectes.

UN BALL DE CASSINO

(RECORDS)

En ma vila natal y en lo temps de ma joventut, un ball de Cassino era un aconteixement casi be sempre. Ja molt avants de que arribés á mans del senyor President de la Societat la sollicitud indispensable d'alguns socis, circulava per las llars la grata nova, essent ab tot goig acullida per l' element jove.

Ab aixó no 'm va extranyar gens ni mica un diumenje á la tarde veure arribar ab lo tranvía al amich Eussebi, qui, enterat degudament de que á la nit no faltaríá la celebració de tal ball, se trasladà á nostra vila abandonant la vehina població de sa residència y vinqué dispositat á pêndrehi una part molt activa.

L' Eussebi era un d' aquells forasters que aquí ho coneixia tot y 'ns coneixia á tots. Mes que foraster, era casi be de casa. Nos visitava tan y tan sovint, tenia tan agradable la conversació y tan expansiu y alegre lo carácter, que s' havia captat entre nosaltres un sensí d' amistats y simpatias. Jo no sé si aixó sol era lo que 'l movia á reunir-se molt amenut ab los companys de nostra vila; lo que si puch assegurar es que no faltava qui s' atrevia á maliciar de sas vingudas afirmantse en la creencia de que eran motivadas pel brill d' uns ulls quina mirada se li clavá en el cor. Consti que no faig més que apuntar la idea que, en bona fé, no deixava d' ésser lo més probable.

De totes maneras, lo cert es que aquell dia, seguint la roda del temps la via que 'l destí li té marcada, las horas se succehiren l' una á l'

altre y arrivá á son degut terme lo cap-vespre envolt en son ropa de indecisa llum.

Mes tart, l' ombra s' encarregá d' anar esfondrant los tebis raigs del crepuscul, s' omplí d' estrellas lo firmament y al fi, regná la nit. L' hora del ball s' acostava per moments.

Nit d' estiu, hermosíssima, la nit de nostre recort, regnava una animació extraordinaria en la plasseta que, embellida per un rest d' acàcies, s' extent al devant del edifici. Las tau-las allí arrenglerades foren ab pochs minuts presas per assalt per una multitud desitjosa d' explayarse respirant lo frescal alé de las marinas brisas y de sentir, bo y saborejant lo rich caté, los preludis de la música que executava ja la serenata de costum. La mar, que desde allí s' admira al contemplarla encuadrada en lo march hermosíssim de la platja, respondia seguidament ab sos compassats ritmes y 'l ramatge dels arbres de la plasseta se dalfia en amagarnos lo brill de las estrellas.

L' Eussebi seya á pochs passos de la taula en que vaig instalar-me, conversant alegrement ab algunas amigas, mes de quan en quan se 'l veyá ficsar dissimuladament la mirada á lo lluny de l' únic carrer que allí desemboca. Per mes esforços que feya en dissimular la impaciencia de que 's trobava possehit, no podía amagar la febre de amor que sentia y que anava permaneixent sort al conjunt de notas y de remors que á son entorn vibravan. Be prou se coneixia que 's trobava capificat.

Jo continuava observantlo y no vaig trigar gayre á notar en ell un cambi repentin. Son rostre se animá soptadament, respirá ab satisfacció immensa donant fugida á la retenguda expansió de son cor y allavors vegí dibuixarse en los llavis de las amigas ab qui 's trobava un somriuer tan lleuger com intencionat; demonstració palpable de que la alegria de son cor havia sigut descoberta.

Una colla de nenes acompañadas de sas respectivas mamás avansava alegrement, camí del Cassino. Lluhian vestits de colors clars, sencills y elegants, que feyan de veras encantadora la bellesa de sos rostres.

Penetráren en lo saló de ball, sense deturarse gens ni mica en la plasseta; puig la copla acabava de finir la tasca de la execució de la serenata y lo ball no podía ferse esperar.

Y la dansa comensá... L' Eussebi y la L. balláren la major part dels balls.

Permeteume que me deixi en lo tinter la descripció de las conversas que degueren sostener y la ditxa que sos cors experimentar devian. Ni puch, ni dech, ni ho sabría descriure.

Al mirar tan ditxosa aquella parella, «casement fet!» digueren nosaltres; qu' equival á dir «plourá!», tan sols perquè 's veu en lo cel un clap de nuvols.

Avuy, l' Eussebi es casat; pero no ab la L.

La L. també n' es casada; pero no ab l' Eussebi.

¡Fieuse 'n de las apariencias!

VALENTÍ JULIVERT.

J. BURELL & C^{ia}
CONSTRUCTORS
Vila y Vilá, 117.—BARCELONA

Especialitat en Yachts,

Lianxes de vapor, Remolcadors, Canúas, Canots, Lianxes de Salvament, etc.

TALLER DE VELAMEN

Únich á Catalunya y á Espanya pera Yachts, tendas pera 'l camp, bany, cassera, etc.

Lonas inglesas y del pais

Direcció telegràfica, «**YACHTS**», BARCELONA

Casa constructora del bot de salvament de Sant Feliu de Guixols.

YACHTS fets per J. Burell: **Nitetis, Atlant II, Atlant I, Niobe, Conqueridor I, Conqueridor II**, del Real Yacht Club de Barcelona.

NIOBE, constructor Burell, 3 primers premis.

FABRICA DE GORRAS Y CORBATAS
 DE
Pere Berta

Carrer MAJOR, 32.—PALAMÓS.

Estém acabant de confeccionar un variat y complert assortit en gorras d' estiu de la més alta novetat.

CINTURÓNS per senyoreta, de gust últim y confecció esmerada.

CAMISAS, CORBATAS, COLLS y PUNYS de fil, etc.

Novetat, Varietat, Baratura.

LLIBRERIA Y CENTRE DE SUSCRIPCIONS
 DE

Salvador Plaja Villena
 Palamós.

Se serveixen tota mena d' obras á la bestreta y á plassos.

Representant á Palamós de la societat de Informes comercials y cobros atrassats, comisións, consignacions y representacions dels senyors

SATORRES y MADRENAS,
 de BARCELONA.

Els Quatre Gats

Carrer de Montesión

Barcelona.

Local artístich. Café y begudas d' inmillorable calitat.

La visita á **ELS QUATRE GATS** es indispensable á tot bon "touriste,"

Excelent cuyna catalana.

SASTRERIA
Las dos Américas
 DE
JOAQUIM DAURA
 13, Unió, 13
Barcelona

Elegancia en lo tall, confecció perfecta preus mòdichs.

Gran y variat assortit en novetats del país y extrangeras.

Totas las temporadas visita 'ls pobles de **Palamós, Sant Feliu de Guixols y Palafrugell** ab un grandiós mostruari.

Estampa d' en Octavi Viader.—Sant Feliu de Guixols.

MEDICAMENTS ACREDITATS

Recomenats per la Ciencia Médica

Xarop de Hipofosfits IMBERNAT

El millor de 'ls tònichs reconstituyents coneguts, obre l' apetit, cura la *anèmia clorosis* (color: pàlits), enfermetats medulars, *histerisme, insomni*: de efectes sorprendents en las convalescències frasch **10** rals.

Xarop de Fosfat de Cals Gelatinós GIMBERNAT

De gust agradable com l' horchata, util per afavorir lo desarollo oseo y en la curació del rauquitisme y escrofulisme, recomenable en los **embarasos y lactancia**: frasch **6** rals.

Vi de Nou de kola GIMBERNAT

Poderós aliment d' estalbi, regulador del cor, estimulant de las funcions digestivas y despertador de tot organisme empobrit: preu **8** rals.

Vi Iodo Tánich fosfatat

De mellors resultats que l' **oli de fetje de bacallá** en la tisis, escrofulisme, debilitat general y menstruacions penosas: preu **8** rals.

Licor dinamogénich GIMBERNAT

A base de Morruol (principi actiu del oli de bacallá nogal y lacte fosfat de cals: frasch **12** rals.

Pastillas GIMBERNAT Cloro-boro-sódicas á la Cocaina

Contra las enfermetats de la boca, y laringe. Conservan la veu y evitan la fatiga: preu **8** rals.

Venta al por mayor. Farmacia del autor, Conde del Asalto, 14, Barcelona

DETALL EN TOTAS LAS FARMACIAS

PALAMOS, D. JOAN VILAR, FARMACEUTICH.

Pasteria inglesa

D' EN
Alfons Vilarasau
 Carrer de PELAYO, 6, bis.

BARCELONA

Especialitat en **lunchs**.

Se recomena á tots los estudiants. Als que sian fills de PALAMÓS y ensenyin LA SENYERA, grau rebaixa de preus. Un *bard*, 0'10 pessetas.

Imprenta i Llibreria de L' AVENÇ

DE
 Ronda de l' Universitat, 4.—BARCELONA

—
 Cançons catalanes, harmonisades per
Enrich Morera.

Sant Ramón, Plany, El comte Arnau, El Rossinyol, Montanyes de Canigó, Els Segados, etc.

Una, dos rals.